

nogen Tvivl om, at de Embedsmænd, som have udtalt sig — og deres Udtalelser ere officielle — have været afgjort for Flytningen. Naar saa det mærkelige sker, at disse Embedsmænds overordnede i en Betænkning over Sagen, der bygges op paa Grundlag netop af de underordnede Embedsmænds Indstillinger, er kommen til et modsat Resultat, turde det jo være tilladeligt for os som Mindretal, eller jeg kan sige som Rigsdagsmænd, at sionne over, hvilken af disse tekniske Autoriteter vi ville følge. Og jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, at jeg vil følge de underordnede Embedsmænd, som have givet en udførlig Indstilling i Sagen og begrundet deres Tilslutning til Flytningen. Den ærede Ordfører støtter sin Modstand imod Flytningen kun — eller i en aldeles overvejende Grad — paa Tallene, idet han siger: det er en saa stor Sum, der skal bevilges til Flytningen, at jeg finder det utilbørligt for Landstinget at gaa ind paa den. Jeg har allerede været inde paa at drage en Sammenligning mellem en tidligere Flytning af en Station og den her omhandlede, jeg skal her blot henvise til, at den Sum, som kræves til Flytningen, ikke er i og for sig saa stor, thi den er under en halv Million Kroner, om end Forskødet mellem det Beløb, der vil medgaa til Flytningen, og det, som Flertallet indstiller at bekoſte paa Udvidelse af Stationen, er som 5 til 2. Den ærede Ordfører udtalte, at naar Ministeren ikke kan modtage det særlige Overslag, som Mindretallet har fremsat i Betænkningen, er det ikke værd at dvæle videre derved; thi saa har det ingen Betydning. Det maa dog være mig tilladt at bemærke, at jeg anser det for Rigsdagens ikke alene Ret, men ogsaa Pligt, saa godt den kan og i det Maal, som dens Tid tillader, at gennemgaa de Overslag, som blive fremlagte under Sagerne, og naar den, ved at gennemgaa dem, maatte komme til den Anskuelse, at disse Overslag ere for runderlige, ere for udstrakte, da at søge at opstille et Overslag, for hvilket det samme Arbejde kan gøres. Selvfølgelig maa man være noget forsigtig ved at opstille saadanne selvstændige Overslag, men vi have ogsaa ved denne Lejlighed vist al mulig Forsigtighed, idet vi, hvad Tallene, hvad Arealer, Bygningskonstruktioner og alt teknisk angaar, i et og alt have henholdt os til den Norm, som Statsbaneautoriteterne selv have truffet. Men hvad Eksamproportionen angaar, ere vi ganske vist paa enkelte Punkter komne til andre Resultater, end Statsbanerne have ment at kunne acceptere; men vi have ogsaa givet gode Grunde derfor. Naar vi f. Eks.

med Hensyn til Opførelsen af selve Bygningerne paa Viborg Station kunne fremlægge Tilbud fra to dygtige Bygmestre i Viborg By, som tilbyde at opføre samtlige Bygninger, efter Jærnbaneautoriteternes Regler, og ganske som alle Jærnbanebygninger i Sydland ere opførte, for en Sum, der er omtrent 30,000 Kr. billigere end den af Jærnbaneautoriteterne udbudte, 160,000 Kr., da er det ganske vist paafaldende, men det maa dog ogsaa være tilladeligt for Mindretallet at fremsætte dette Overslag.

Saa, jeg behøver ikke, da der foreligger en saa udførlig Betænkning, at dvæle videre ved Sagen og vil standse her, saa meget mere, som jeg naturligvis indser det ganske forgæves i at prøve paa at sætte denne gode Sag igennem i dette høje Ting. Jeg antager ikke, at der er nogen Mulighed i denne Retning, naar den højtærede Minister modsætter sig Flytningen af Stationen paa de Betingelser, som Mindretallet har opstillet; men jeg vil dog sige, at jeg vil imødesee Fremtiden med Ho og med en vis Glæde; thi det turde hælde, at den højtærede Minister, inden denne Uge er til Ende, foreslaar Landstinget alligevel at flytte Viborg Station.

Formanden: Den ærede 4de Landstingsmand for 7de Kredts (Madsen-Mygdal) har begæret Ordet, og det ærede Medlem er jo ogsaa optraadt i Betænkningen som Mindretal, i alt Fald udvortes betragtet, og som saadan berettiget til at faa Ordet; men da Mindretallet egentlig henholder sig til det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt), Mindretallet Nr. 2, og desuden det ærede Medlems Udtalelser i Betænkningen ere saa klare og bestemte, vil det ærede Medlem sikkert ikke lægge megen Vægt paa Tiden.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker dog at begrunde min Stilling i Betænkningen, men jeg skal rette mig efter den højtærede Formand og fatte mig saa kort, jeg kan.

Det er bekendt, at den foreliggende Sag har været paa Dagsordenen i mange Aar, og det vilde være i høj Grad ønskeligt ret snart at faa en Ende paa den. Jeg vil minde om, at allerede i 1883—84 og 1884—85 var man enig om en Udvidelse af Stationen paa dens nuværende Plads, og man tog da fat paa Forarbejderne. Man bevilgede den Gang 36,000 Kr. for at stæffe den fornødne Grund, dels ved Udgravning af en Basse paa den ene Side og dels ved Udflydning i Søen paa den anden Side, hvorved man udvidede Pladsen med 3 Tdr. Land. Efter